

er nødvendige for, at Undervisningsministeriet kan beregne, udbetale og kontrollere anvendelsen af de statslige tilskud, administrere refusionsordninger og lignende. Eventuelle oplysninger om enkeltpersoner vil angå oplysninger om hvilken uddannelse, tidsforbruget, afbrydelse, gennemførelse og om beståelse af eksamen. Der registreres ikke følsomme oplysninger.

Som led i udviklingen i den elektroniske kommunikation mellem ministeriet og institutionerne suppleres den gældende hjemmel til, at ministeriet kan fastsætte, at oplysninger skal indberettes elektronisk, med en hjemmel for ministeren til at bestemme i hvilken form det skal ske. Det forventes, at disse elektroniske overførsler med tiden helt vil overflødiggøre papirbaserede indberetninger fra institutionsside. Undervisningsministeriet ønsker generelt at overgå til digital forvaltning for at opnå en mere sikker og kvalificeret opgaveløsning.

Undervisningsministeriet benytter endvidere statistik som led i overvågningen af undervisningssektoren og som led i den uddannelsesmæssige planlægning. Det kan fx være data om overgange mellem uddannelser og arbejdsmarked, det kan være sammenligninger på tværs af uddannelsessektorerne og forløbsanalyser.

Ministeriet vil ikke indhente flere data fra institutionerne end nødvendigt, idet kontrollen med aktivitetsoplysninger fortsat vil være forankret hos institutionernes revisorer.

Implementeringen af bemyndigelsen vil ske på en sådan måde, at der i en begrænset overgangsperiode tages hensyn til små skoler med særlige forhold el. tilsvarende. Der vil kun blive indhentet oplysninger om personer i det omfang, det er nødvendigt som led i Undervisningsministeriets administration af de statslige tilskud, refusionsordninger, uddannelses- og eksamensadministrationen og lignende uddannelsesmæssige forhold, herunder generelle statistiske formål. Statistikken indgår som en del af Undervisningsministeriets uddannelsespolitiske planlægning. På grund af områdets størrelse og kompleksitet, vil der ofte være behov for at have en klar identifikation af elever og studerende.

Til nr. 2.

I den nuværende § 16, stk. 5, nr. 4, er nævnt, hvilke arter værdipapirer institutionen må anbringe likvide midler i. Det er også nævnt, hvilke værdipapirer den ikke må anskaffe. Der har hersket en vis usikkerhed på institutionsniveau om, i hvilket omfang institutionerne må anbringe likvide midler i investeringsforeninger og lignende. Efter Undervisningsministeriets op-

fattelse er dette ikke tilladt efter den gældende lovbestemmelse. Da investeringsforeninger typisk anvendes i forbindelse med mere langsigtede investeringer, findes det bedst stemmende med skolernes behov for placering af likvide midler på en måde, så det er muligt at opnå både en bedre forrentning og samtidig at kunne få frigivet midlerne hurtigt, at forbyde anbringelse af skolens likvide midler i investeringsforeninger. Forslaget fjerner dermed usikkerheden, da der kun bør være tale om placering af likvide midler inden for en kortere periode. Forbudet omfatter f.eks. også beviser i investeringsforeninger, der alene investerer i danske obligationer. Herved undgås tillige eventuelle afgrænsningsproblemer.

Til nr. 3.

Bestemmelsen i den gældende § 16, stk. 5, sikrer langsigtede institutions- og uddannelseshensyn, idet risikobetonede pengeanbringelser kunne bringe skolens økonomi i fare, herunder også betyde tab af offentlige tilskud. Der er således ikke hjemmel til at investere i aktier.

Med det nye stk. 6, bliver det muligt for institutionen, som led i den daglige drift for at opnå en bedre bankrente for indestående af driftsmidler i en bank (f.eks. på en kassekredit), at købe en bankaktie/bankaktier (andelsbevis i en bank) efter de sædvanlige tilbud herom inden for bankvæsenet, dog ikke flere end det er nødvendigt for at opnå fordelene.

Investering i værdipapirer skal ske på en sådan måde, at risikoen for tab minimeres bedst muligt. Universitetet skal foretage en økonomisk risikovurdering af det pågældende værdipapir, før pengene placeres. Universitetet skal vurdere, om det kan opnå en bedre forrentning af sine indeståender på kort og lang sigt, og om man kan opnå gebyrfrihed eller -nedsættelse i forhold til, hvad andre kunder i pengeinstitutter kan opnå for den tilsvarende ydelse, samt den fordel der kan være i det forhold, at man er en fast og kendt kunde.

På tilsvarende måde får institutionen mulighed for, at den, som led i den daglige drift, binder et forholds-mæssigt lille beløb i et værk eller lignende, f.eks. en vindmølle, der leverer elektricitet til institutionen, såfremt investeringen giver institutionen en bedre pris for nødvendige leverancer eller andre ydelser til dækning af den almindelige institutionsdrift. For at minimere risikoen ved en eventuel gældsforpligtelse er det alene muligt for institutionen at anbringe likvide midler i andelsbeviser i pengeinstitutter og forsyningsvirksomheder m.m., der er organiseret med begrænset hæftelse.